

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2022:092855
Datë: 02.10.2024
Numri i dokumentit: 06240290

C.nr.1545/2022

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN-Departamenti i përgjithshëm, Divizioni Civil, gjyqtari Taulant Rexhëbeqaj, me bashkëpunëtoresh profesionale H.D. në çështjen juridike kontestimore të paditësit L.R. me numër personal ..... nga fshati Mushtisht, komuna e Suharekës, të cilin me autorizim e përfaqëson A.Th. avokat nga Prizreni, kundër të paditurës M.P.B., P.K.-Drejtoria e Përgjithshme, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore, me adresë ish Pallati i Rilindjes, Prishtinë, me objekt të padisë kompensimi i pagës së trembëdhjetë (13) dhe shujtave ditore, vlera e kontestit 3,756.72, jashtë seancës, me datë 02.10.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht** e bazuar, kërkesëpadia e paditësit L.R. nga fshati Mushtisht, komuna e Suharekës. **DETYROHET** e paditura P.K. që paditësit, në emër të kompensimit të pagesës së trembëdhjetë për vitin 2018, 2019 dhe 2020, t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 1,860.72 € (njëmijë e tetëqind e gjashtëdhjetë euro, e shtatëdhjetë e dy cent), me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, e cila fillon të rrjedhë nga data e paraqitjes së padisë 11.05.2022, e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përbarimit të detyrueshëm.
- II. REFUZOHET** pjesa tjetër e kërkesëpadisë e paditësit, me të cilën ka kërkuar që të *“Obligohet e paditura P.K. që në emër të kompensimit të ushqimit të ditëve në punë (shujtave), për vitet 2018, 2019 dhe 2020, të paguajë shumën prej 3 eurove, për një ditë pune dhe atë për 632 ditë pune, e në shumën prej 1,896.00, me kamatë ligjore prej 8 % nga dita e arritjes së kërkesës, e deri në pagesën përfundimtare”*, **si e pa bazuar.**
- III. DETYROHET** e paditura që paditësit t'ia paguajë shpenzimet procedurale në shumë prej 144.00 € (njëqind e dyzetë e katër euro), në afat prej 7 ditësh, pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përbarimit të dhunshëm.

A r s y e t i m

Paditësi L.R. nga fshati Mushtisht, komuna e Suharekës, përmes të autorizuarit të tij A.Th. avokat nga Prizreni, me datën 11.05.2022, pranë kësaj gjykate ka parashtruar padi, kundër të paditurës P.K. të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore të Republikës së Kosovës

me seli në Prishtinë, përmes së cilës ka kërkuar kompensimin e pagës së trembëdhjetë prej 620.24 euro, për vitet 2018, 2019 dhe 2020, në shumë të përgjithshme prej 1,860.72 euro, si dhe kompensimin të ushqimit të punës (shujtave) për 632 ditë pune, e në shumën prej 1,896.00 euro, respektivisht shumën e përgjithshme prej 3,756.72 euro, të gjitha me kamatë vjetore prej 8 %, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore.

Sipas të autorizuarit të paditësit, paditësi L.R. është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës, që nga data 24.09.2001 dhe merr pagë të rregullt mujore në lartësi prej 620.24 euro. Paditësi, si i punësuar në Policinë e Kosovës, duke u mbështetur në Ligjin e Punës nr.03/L-2012, nenet 55 dhe 59, Ligjin për Policinë e Kosovës, nenet 44 dhe 45, si dhe Udhëzimit Administrativ Nr.4/2017, Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, sipas nenit 29 par.2, (personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm), i takon të përfitojnë shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt në fund të vitit. Paditësi e ka plotësuar këtë kusht, respektivisht ka treguar performancë shumë të mirë gjatë viteve 2018, 2019 dhe 2020. Ndërsa sipas par.1, të nenit 29, të Udhëzimit Administrativ Nr.4/2017, Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, paditësi i takon e drejta në shujtë ditore, gjatë ditëve respektivisht orarit të punës. Në bazë të sistemit PRIMIS të lëshuar nga Policia e Kosovës dhe deklaratës personale të paditësit, paditësi gjatë viteve 2018, 2019 dhe 2020 ka realizuar gjithsej 632 dite pune, përkatësisht në vitin 2018 ka realizuar 218 ditë pune, në vitin 2019 ka realizuar 205 ditë pune dhe në vitin 2020 ka realizuar 209 ditë pune. Paditësi, përmes të autorizuarit të tij, me datën 02.04.2022, i është drejtuar MPB/Policia e Kosovës/Drejtoria e Përgjithshme/ Drejtoria për Personel, me kërkesë për kompensimin e pagës së trembëdhjetë dhe kompensimit të ushqimit gjatë orarit të punës, e cila kërkesë nuk ka marrë përgjigje deri me datën e paraqitjes së padisë. Në fund gjykatës i ka propozuar që të merr vendim dhe padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit ta aprovoje në tërësi si të bazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura brenda afatit ligjor ka parashtruar përgjigje në padi, ku ka theksuar se nuk është kontestuese se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, mirëpo kërkesëpadinë e paditësit e konteston në tërësi si të pabazuar, duke shtuar se paditësi nuk e ka bërë shterjen e mjeteve juridike nga ana e paditësit në kuptim të nenit 78 paragrafi 1 dhe 2 të ligjit të punës. Ndërsa sa i përket specifikisht kërkesës për pagën e 13-të, e ka kundërshtuar pasi që kjo kërkesë nuk është realizuar për asnjë punonjës së P.K. për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Po ashtu thekson se kompensimin e shujtave është në kundërshtim me Udhëzimin Administrativ nr.02/2018. Nga gjithë të thënat ka theksuar se padia nuk ka bazë ligjore ngase e paditura vlerëson se ka përmbushur detyrimet ligjore nga marrëdhënia e punës e paraparë me kontratën e punës, e cila konsiderohet ligj për palët. Andaj, gjykatës i ka propozuar që padinë dhe kërkesë padinë e paditësit ta refuzoj si të pa themeltë. Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 dhe nenin 399 të LPK, gjeti se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e themeltë, andaj pa caktuar seancë gjyqësore, vendosi lidhur me kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Mes palëve nuk rezulton të jetë kontestues fakti se paditësi që nga data 24.09.2001, është në marrëdhënie pune pranë të paditurës.

Gjykata përmes vërtetimit të punësimit me numër të referencës 04/1-04-SRR-A/313/2022, të datës 28.03.2022, vërtetoi faktin se paditësi që nga data 24.09.2001, është në marrëdhënie pune pranë të paditurës dhe për punën që e kryen pranë të paditurës merr pagën prej 620.24 euro në muaj. Po ashtu përmes formularëve të vlerësimit të performancës për vitin kalendarik 2018, 2019 dhe 2020, gjykata vërtetoi faktin se paditësi për vite këto ka pasur vlerësim të përgjithshëm, me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht i kënaqshëm.

Vërtetimin si dhe formularët e lartcekur, Gjykata i pranoi si prova materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par.1, të LPK-së në të cilin paragraf përcaktohet se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*, ngase të njëjtat janë dokumente të lëshuara nga vet e paditura brenda fushëveprimit të saj. Andaj vërtetimit me të cilin është konstatuar se paditësi është në marrëdhënie pune pranë të paditurës dhe lartësia e pagës mujore të tij, si dhe formularëve me të cilin është bërë vlerësimi i punës së paditësit për vitet kalendarike 2018, 2019 dhe 2020, Gjykata ia fali besimin e plotë. Gjykata vlerëson se edhe pse formularët për vlerësimin e performancës, për vitet 2018 dhe 2020, nuk janë të nënshkruara dhe të vulosur, të njëjtave ia fali besimin e plot për faktin se me përgjigjen në padi, e paditura nuk e ka kontestuar të njëjtin, ndërsa nëpërmjet emalit të pranuar nga zyrtarët e policisë është sqaruar procedura e vlerësimit *“pas aprovimit nga i Vlerësuari forma e vlerësimit të performancës kalon të Mbikëqyrësi me i lartë për Aprovim dhe nga momenti i aprovimit sistemi vetvetiu e vendos emrin e tij pozitën dhe datën në formën e vlerësimit dhe këto të dhanë janë nënshkrimi i zyrtarit sepse nga ky moment vlerësimi konsiderohet i përfunduar”* me çka mund të konstatohet se vlerësimi i paraqitur është i saktë dhe i bërë nga ana e të paditurës.

Bazuar në faktet e çështjes, Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076, për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë. Në nenin 55 par.1 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212 ku përcaktohet se: *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*. Në nenin 44 par.2 të Ligjit Nr. 04/L-076, për Policinë përcaktohet se: *“Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”*. Ndërsa neni 55 par.1 nënpar.1.7 i këtij Ligji përcakton se: *“Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2. të nenit 44 të këtij ligji”*. Në nenin 5 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se: *“Në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”*, ndërsa në pikën 1 të këtij paragrafi parashihet *“zyrtarët policorë që bëjnë betimin dhe të cilët kanë autoritet t’i ushtrojnë autorizimet dhe detyrat policore”*. Ndërkaq në nenin 29 paragrafi 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*.

Në rastin konkret gjykata gjeti se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit si i punësuar pranë saj që të ia paguaj pagën e 13 për çdo fund vit, pasi që janë plotësuar edhe

kushtet nga ana e paditësit siç parashihen në nenin 29 paragrafi 2, të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, më saktësisht, vlerësimi për vitin 2018, 2019 dhe 2020, ka qenë me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht të kënaqshëm, e po ashtu ndaj të njëjtit nuk është shqiptuar asnjë masë disiplinore.

Gjykata me rastin e vendosjes, jashtë seancës gjyqësore, për pjesën aprovuese si në dispozitivin nën I të këtij aktgjykimi është bazuar në dispozitën e nenit 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”* dhe atë pa caktuar seancë gjyqësore, pasi që vlerësoi se në rastin konkret, kërkesëpadia e paditësit për këtë pjesë është qartazi e themeltë pasi që bazohet në dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, ndërsa shuma e kompensimit vërtetohet nga provat që gjenden në shkresat e lëndës.

Ndërsa sa i përket pjesës refuzuese për kërkesën e palës që në emër të kompensimit të ushqimit të në punë (shujtave) të paguajë shumën prej 3 € për një ditë pune dhe atë për 632 ditë pune, e në shumën e përgjithshme prej 1,896.00 euro, vendosi jashtë seancës gjyqësore dhe atë në kuptim të nenit 399 paragrafi 1 të LPK-së *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”*. Pra gjykata ka vendosur si në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi duke refuzuar kërkesëpadinë e paditësit lidhur me kompensimin e shujtave ditore dhe atë për periudhën 2018 deri 2020, pasi që paditësi nuk ka arritur që të provojë se këtu me të paditurën si punëdhënëse ka raport kontraktual ku është përcaktuar detyrimi i të paditurës për paditësin për kompensimin e shujtave ditore.

Pretendimi i paditësit, se në neni 29 par.1 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës përcakton detyrimin mbi ushqimin gjatë ditëve të punës gjykata e gjeti si të pa bazuar, pasi që në neni 29 par.1 të këtij udhëzimi parashihet që *“Paga bazë, shtesat për rrezikshmërinë në punë, puna jashtë orarit, gjatë festave, shujtë ditore, veshmbathje (për zyrtarët policorë) dhe sigurim shëndetësor për personelin e Policisë duhet të jetë në përputhje me vendin e punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici”*, pra kjo dispozitë përcakton kushtet të përgjithshme të cilave palët kontraktuese, duhet të ju përmbahen lidhur me të drejtat dhe detyrimet që burojnë nga marrëdhënia e punës, ku kriter për vendosur mbi këto të drejta duhet të jetë vendi i punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici, por si dispozitë nuk përcakton në vetvete detyrimin për kompensim, e në këtë çështje kontestimore kompensimin për shujta ditore. Gjykata në kuptim të nenit 47 par 4 të ligjit për policinë (LIGJI Nr. 04/L-076) ku përcaktohet se *“Pagat themelore dhe çdo shtesë e autorizuar përcaktohet dhe paguhet në përputhje me procedurat e përcaktuara në ligjin në fuqi dhe me aktet nënligjore”*, vlerëson se për të ju njohur e drejta për kompensim në shujta duhet të përcaktohet shprehimisht në Ligj apo në aktet e brendshme nënligjore (që në rastin konkret nuk është përcaktuar shprehimisht me aktet nënligjore të të paditurës se personelit policor i takon e drejta e kompensimit në shujta ditore) .

Sa i përket kundërshtimeve të paditurës me përgjigj në padi, Gjykata vlerëson se të njëjtat nuk janë të bazuara mbi dispozitat ligjore dhe nuk mbështeten në ndonjë bazë faktike

apo juridike, ndërsa çështja e mënyrës së pagesës, respektivisht mundësisë së pagesës nga ana e të paditurës nuk është rrethanë e natyrës juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit merititor.

Meqenëse e paditura, ka rënë në vonesë lidhur me pagesën e borxhit të krijuar, gjykata ka vendosur që kamatë vonesa të jetë prej 8%, duke u bazuar në nenin bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë në këtë gjykatë (11.05.2022), bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020, të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditura është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse

Vendimin që pala e paditur ti bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449, 452 dhe 453.2 të LPK-së, sipas Tarifës së Odës së Avokatëve, lartësia e shpenzimeve i referohet përpilimit të padisë në shumën prej 104 euro dhe taksës gjyqësore në shumën prej 40 euro, përkatësisht shumën e përgjithshme prej 144.00 euro.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me dispozitat e nenit 398 dhe nenit 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
C.nr.1545/2022, datë 02.10.2024

G j y q t a r i

Taulant Rexhëbeqaj

KËSHILLA JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur mund të paraqet ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, përmes kësaj gjykate, brenda 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të paraqitet në kopje të mjaftueshme për palët dhe Gjykatën.